

точкѣ и запяткѣ. Сѫщото раздѣленіе ся вижда и въ второй членъ на другжтѣ половинѣ. Членовети па всякой періодѣ можемъ назва и сложны, когато сѫ сложни отъ ставици, а просты, когато не сѫ, като: *Йще не Господь со-
зиждѣтъ домъ; всѣ труждаются зиждущіи.*

90. Отъ горниты примѣры е явно, че періодътъ ся разгледва като едно цѣлоупнно тѣло, на което съставнты членъти ся дѣлять и подраздѣлять на членове и ставици по между еи съ разни съজзы и нарѣчія, които държатъ смыслъ не пълно и изискватъ допълненіето му; защото, като ся прѣположи въ първый членъ иѣкой съжъзъ, нарѣчіе, или относително мѣстоименіе, изисква ся и другото нему съответствено, та тѣй да ся допълни смыслъ; ето единъ примѣръ съ разни съжъзы: *конецъ на всички человѣцы е смирѣтъ-
та, ако и да бы ся затворилъ иѣкой въ единъ малкъ храминъ и да бы ся пазилъ тамъ; зато трѣбва добри-
ти мѫжіе да вършатъ вынаги всичкыты добрины, да
имѣтъ благожѣ наѣждѣ и да тѣрпятъ всичко, щото
Богъ даде.*

91. Когато само едно прѣдложеніе е независимо отъ друго, ако и да прави пъленъ смыслъ таквъзъ прѣдложеніе не може ся назва періодъ; защото това бы было противно на опрѣдѣленіето, което дадохмы по-горѣ за періода. А до колко трѣбва да распостирамы періодыты, за туй щемъ кажемъ само, че най-доброто е да бѫджъ нито много краткы, нито много дѣлгы, спорядъ както дума Аристотель*).

За измѣненіето или тропыты.

92. *Измѣненіе* или *тропъ* ся нарича когато ся отбы-
вамы, отклонявамы отъ собственното наимѣнованіе на единъ
вещъ, и наричамы тѣ съ друго, което има иѣкакво подобие
или близко отношение съ собственното. И ако туй измѣненіе
стон само въ една думѣ, въ едно прѣдложеніе, нарича ся
измѣненіе въ думыты; ако ли измѣненіето стон въ повече

*.) За съставленіе періоды имамы доста добры изложениа въ Грамм. на Й. Груевъ; въ съчиненіето на Ив. Кочевъ и въ Писмовника на Доброплодный.